

τὸ γῆρᾶν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἡβᾶν καλόν. — Εἰ τὰ πάντων κακὰ κατανοήσεις, ἦττον ἐπὶ τοῖς σεαυτοῦ¹²³ δυσφορήσεις. — Τὸν χρηστὸν δεῖ τοὺς μὲν φίλους εὐεργετεῖν, τοὺς δὲ ἐχθροὺς φίλους ποιεῖν. — Οὐδὲ τὸν ἀέρα τοῖς ὄρνισιν ἐῷμεν ἐλεύθερον. — Οὐδεὶς ὁ βιῶν ὃν ποθεῖ τρόπον.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝ.

Κλεάνθης³³ διεβοήθη ἐπὶ φιλοπονίᾳ³⁵. πένης γὰρ ὢν¹²⁴, νύκτωρ μὲν ἐν τοῖς κήποις ἦν-λει, μεθ' ἡμέραν¹²⁵ δὲ ἐν τοῖς λόγοις ἐγμινάζετο. — Οἱ ἐν τοῖς ἀγῶσι νικῶντες θαλλοῖς ἀνεδοῦντο. — Μαλλον εὐ λαβοῦ¹²⁶ φόγον ἢ κίνδυνον. — Φίλους μὴ ταχὺ¹²⁷ κτῶ. — Κόλαζε τὰ πάθη, ἵνα μὴ ὑπ' αὐτῶν τιμωρῇ. — Χαλεπώτερον, τὸν ἀπὸ πενίας δρμώμενον, βραχὺν κτᾶσθαι πλοῦτον, ἢ τὸν ἀπὸ μικροῦ πλοῦτου μέγαν περιποιήσασθαι. — Πλάτων πρὸς τινα τῶν παίδων, Μεμαστίγωσο¹²⁸ ἄν, ἔφη, εἰ μὴ ὠργιζόμεν. — Οὕτω πειρῶ ζῆν, ὥς καὶ ὀλίγον καὶ πολὺν χρόνον βιωσόμενος. — Αἱ πόλεις ἄριστα οἰκοῦνται¹²⁹, ἔαν οἱ μὲν πολῖται τοῖς ἄρχουσι⁷¹ πείθωνται, οἱ δὲ ἄρχοντες τοῖς νόμοις. — Ἡδέως μὲν ἔχε¹³⁰ πρὸς ἅπαντας, χρῶ δὲ τοῖς βελτίστοις. — Σωκράτης ἔλεγε τῇ γυναικὶ ἐπὶ τὰς πομπὰς¹³¹ ἐξίεναι¹⁵, οὐχ ὥς θεωρησομένην, ἀλλ' ὥς θεωρήσουσαν. — Οὐσίαν κτῶ, ὅσην ἔχων οὐτ' ἀνακθήσῃ, οὔτε τῶν ἀναγκαίων ἀπορήσεις. — Οἱ μὴ κολάζοντες τοὺς κακοὺς, βούλονται ἀδικεῖσθαι¹³ τοὺς ἀγαθοὺς. — Τὸν ἄρχοντα τριῶν δεῖ μεμνησθαι, ὅτι ἀνθρώπων ἄρχει, ὅτι κατὰ νόμον ἄρχει, ὅτι οὐκ ἀεὶ ἄρχει. — Εἰ σὺ ἐθεάσω ἅπερ ἐγώ, εὖ οἶδα ὅτι οὐκ ἂν ἐπαύσω γελῶν.

ΡΗΜΑ Εἰς ΜΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ.

Τοὺς τῆς φύσεως νόμους ὁ θεὸς τέθεικεν. — Τί τὸν νεκρὸν ὁ κοκυτὸς δνίνησιν; — Ὁ θεὸς πάντα τίθησιν¹³² ὅπῃ θέλει. — Χίλων ἐρωτηθεὶς, τί¹³³ χαλεπετώτατον; τὸ γινώσκειν⁶ ἑαυτὸν, ἔφη· πολλὰ γὰρ ὑπὸ φιλαυτίας ἔκαστον ἑαυτῷ προστιθέναι²⁶ μάτην. — Ἐάν ῆς φιλομαθής, ἔση καὶ πολυμαθής. — Ὁ σοφὸς οὐ χρυσὸν ἀνατίθησιν, ἀλλὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν τοῖς θεοῖς. — Οὐδὲν τῶν μὴ καλῶν δίδωσι θεός. — Δίδου παρβήσιν τοῖς εὖ φρονοῦσι. — Ῥᾶδιον¹ ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι¹³⁴ κακὸν ἢ ἐκ κακοῦ ἐσθλόν. — Εἰ ἀηδῶν ἤμην¹³⁵, ἐποίουν ἂν τὰ⁷⁴ τῆς ἀηδόνος· εἰ κύκνος, τὰ τοῦ κύκνου· νῦν δὲ λογικὸς εἰμι, ὑμνεῖν με²⁷ δεῖ τὸν θεόν τοῦτό μου τὸ ἔργον ἐστίν. — Ἄνῃρ Μεγαρεὺς πρῶτος γυμνὸς ἠγωνίσατο, ἀποθεὶς τὸ περιζώμα. — Οἱ ἐσθλοὺς θέντες νόμους τῶν πόλεων εὐεργέται εἰσὶ. — Φασὶν³⁶ Εὐριπίδην Σωκράτη, ἀποδόντα τι Ἡρακλείτου σύγγραμμα¹³⁶, ἐρέσθαι, τί δοκεῖ; τὸν δὲ φάναι³⁴, ἃ μὲν συνῆκα, γενναῖα, οἷμαι δὲ καὶ ἃ μὴ συνῆκα¹³⁷. — Ὁ οἶνος, μέτριος μὲν ληφθεὶς¹³⁸

123) Κακοῖς. 124) Κ. §. 438, Ἐπὶ β'. 3. 125) Κ. §. 438, Μετὰ γ'. 2. 126) Φοβοῦ.

127) Ἐπιβῆναι. ταχέως. 128) Ἀντὶ ἑαυταστίγωσο, ἰδ. 53. 129) Δηλ. εἶναι εὐδαιμονέσταται. 130) Ἐπε φιλικὰς σχέσεις. 131) Εἰς τὰς θρησκευτικὰς πανηγύρεις. 132) Διαθέτει ὅπως. 133) Ἰπεν. πράγμα ἐστὶ. 134) Τίθημι. Α. Σ. 135) Ἄτ. ἀντί: ἦν. 136) Φασὶ τὸν Εὐριπίδην ἐρέσθαι τὸν Σωκράτην ἀποδόντα αὐτῷ (τῷ Εὐρ.) σύγγραμμα. Εὐριπίδης, τραγικὸς ποιητής. Σωκράτης ὁ φιλόσοφος. Ἡράκλειτος φιλόσοφος. 137) Συνῆμι. 138) Λαμβάνω.